

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

4. Ad quid obligetur pœnitens, si pœnitentiæ obliviscatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

Ratio est, quia tota obligatio penitentis fundatur
in voluntate Confessoris quasi leg. statoris, qui potest
voluntate præceptum, ut liber, moderari, hinc obiter colligimus
obligationem hujus gravis obligationis per nos non ori-
ginationem Sacramenti, quasi requirentis satisfactionem
pro sua parte necessario ponendam: ex hoc enim capite
est etiam obligatio sub mortali ad exequendam præ-
tulerunt levem pro levibus injunctam, sed origi-
s; est fatis-
rationem præcepti Confessarii, ad id potestatem habentis,
in statuam cit. sec. 7. n. 5.

Quæres, An opinio illa, quæ docet poenitentiam non tenei acceptare poenitentiam, sit probabilis? Respondo: post Tridentinum multis non videtur probabilis. Ee Victoria quidem apud Deugo *disf. de poenitentia*, *lib. 5. n. 88.* & Valquez aiunt, post Tridentinum, esse de fide quod Sacrosdos possit obligare ad aliquam poenitentiam; & Suarez dicit contrariam opinionem esse tentatariam. Aliis vero videtur etiam post Trident. esse certam, non videri Tridentinum damnare

probabilis : quia non videtur Tridentinum damnare
valde opinionem, quam Doctissimi viri sequebantur.
Sic Scotus, Medina, Armilla, Silvester cit. Suaro hic.
Aide Gabriele, Tabienam, Navarrum, Hottiens. &
Pancinotum cit. à P. Antonio Sanctarell. in *manuscrip.*
de Sacramentis hic. Vide etiam Dianam 2. par. tr. 1. Axi-
oma 2. res. Ex qua opinione sequi-

de Sacramento. vide etiam *Barbarum* *de*
scilicet *Ref. 12. & par. 3. Tr. 4. ref. 3. 1.* Ex qua opinio sequi-
tur quod si esset penitens aliquis, qui nollet acceptare,
paratus in Purgatorio solvere; non esset ex hoc præci-
sus censendus indilpositus (nisi forte recusaret peniten-
tiam etiam parvam esset signum non veri doloris) nec
propter hoc solum esset line absolutione dimittendus,
quia sequitur opinionem quam tanti viri sequuntur. Cæte-
rum citatus à Delugo *disp. 25. de pen. sect. 5. n. 68.* addit
non solum non esse obligationem sub mortali acceptan-
di; sed nec implendi acceptatam: quod sanè est nimis
arbitrium.

§ II. Quando debet Pœnitentiam adimplere Pœnitens?

Proest esse difficultas Primò, quantum temporis post abolitionem (nam sciti certum esse, posse in seculo ante abluionem; sic certum est, id non esse necessarium) Secundo, An in tempore, quo forte penitens sit in statu peccati mortalit. Tercio, an in tempore, quo exercet aliud opus de præcepto: v. g. an possit recitare coramam injunctam ex penitentia, dum audit Sacram De præcepto Ecclesie?

9. Quoad Primum: per se debet adimpleri pœnitentia quando Confessor designat: licet facile excusari possit à mortali, dilatio talis temporis designati: quia communiter Confessarii præceptum cadit vtius in rem exhibendam, quand in tempus Quòd si non designat, ut communiter fieri consuevit; per se loquendo, debet impleri quam primum commodè moraliter potest, si citius obligat votum, aliaque similia: Ita Suarez cit. *hic* videtur tamen probabile cum Delugo *d. 25. sect. 3. de pen. num. 92.* quod dilatio, nisi sit nimia, & ad longum tempus, & nisi ipsa dilatio minuat rem infligendam, non sit à mortali: Sicuti idem dicitur à Delugo *ibidem*, de voto absolute temporis determinatione emissio, quando dilatio tem promissam non minuit, ut minueret tardus ingressus in Religionem. Aliqui ut Antonius Fernandez *in Instr. Conf. 1. p. docum. 7. §. 2. n. 2.* simpliciter, & absolute extendunt ita ejusmodi obligationem; ut censent non esse annum posse differri: sicuti ad unum annum diffusi potest obligatio confitendi: quod tamen videtur nimis largè prolatum.

10. Quod Secundum, Dico posse adimpleri à po-
nente dum est in statu peccati mortalis : Sic Delugo
de pen. disp. 2.5, sect. 3. & communiter : quia quamvis
non sit in statu meriti, tamen est in statu, quo potest
præcepto Confessarii satisfacere.

Quoad tertium, Potest Pœnitens solvere pœnitentiam quando exercet aliud opus de præcepto; si pœnitentia, & dictum opus non se invicem excludant: Si

Paris II.

Castrop. *Tom. 1. Tr. de legibus disp. 1. p. 20. n. 1.* quare dum
audis Missam de præcepte; potest recitare v.g. Coronam
Beate Virginis impositam in pœnitentiam: non enim
hæc se excludunt, &c.

§. III. *An possit impleri poenitentia per alium?*

11. **C**um satisfactio sit personalis; communiter per scriptum illum penitens exhibere debet; nisi forte sit Eleemosyna, quæ talem rigorem non requirit. Vide Delugo *dis. 25. sec. 5. de pen. num. 79*. Si tamen judicaverit Confessor, ex iusta & rationabili causa, expedire imponere satisfactionem impleendam per alium, posse, non est improbabile. Ita Suar. *dis. cit. 28. de ven. sec. 9.*

12. Hanc inferuit illum, qui redditus est impotens ad penitentiam sibi impositam implendam, non teneat ad illam implendam per alium, etiam si commodè id facere possit. Sic Delugo *disp. 2, de pen. sec. 5, num. 87*. Ratio est, quia praeceptum non fuit de procurando alieno jejunio v. g. sed de jejunio proprio: quod cum poni non possit, cessat obligatio.

§. 1 V. *Ad quid obligetur Pœnitens si pœnitentia obliuiscatur?*

13. **E**odem modo, qui oblitus est penitentiae sibi im-
positae, manet liber ab obligatione praecepti
Confessariorum quandiu non recordatur, & memorem Con-
fessarium consulere non potest. Ita idem *ibid.* Nec tenetur
Confessionem repetere, ut iterum penitentiam recipiat.
Quae quidem vera sunt, etiam si culpabiliter, oblitus
sit penitentiae: tunc enim satis erit confiteri peccatum
illius obliuionis culpabilis. Ita Vasq. *cit. q. 94. art. p.*
dub. 4. Ratio horum est, quia non potius tale praeceptum
saltem sub mortali obligat, quam ceterae leges, & ac-
cepta, ut supra dictum est, quae dum ignorantur, obli-
gare nequaquam possunt.

§. V. *Qua ratione obligetur Pœnitens ad circumstantias operis imposui à Confessario?*

14. **S**i impolitum sit v. g. recitare aliquot Coronas ante talem imaginem, vel flexis genibus; an satisfaciens penitens ante aliam imaginem, vel stando, &c. Distinguitur cum Delugo *cit. n. 93.* sicuti solet distinguui de voto cum Sanchez *l. 4. in Decal. c. 12. num. 1.* Quando enim res promissa est gravis & circumstantia levis, ut communiter est, in dicto casu, de recitatione coronarum ante talem imaginem; obligabitur penitens ad illam circumstantiam, solum sub veniali; at quando circumstantia est gravis, ut si in tali imagini esset particulare obsequium, propter concursum, vel aliud simile, ut etiam alicui videretur esse in recitatione coronatum flexis genibus; tunc obligabitur etiam ad illam circumstantiam sub mortali. Atque hinc etiam colliges, An liberetur penitens ad obligatione ponendi penitentiam, quando non potest ponere circumstantiam iniunctam a Confessario. Regula enim desumenda est ex simile paritate voti. Sic *ibid.* Sanchez. Et breviter totum negotium colligerimus est ex intentione Confessarii imponentis penitentiam: Ita Delugo *paulo ante cit. n. 94.* Si enim ex conjecturis colliges ejus intentionem solum fuisse ad substantiam uperis etiam cessante circumstantia; sub hanc non potes, illam exhibere debes; secus, non item.

C A P V T I I I.

De commutatione pœnitentiæ.

§. I. *An pœnitens sibi commutare possit pœnitentiam
à Confessario iniunctam.*

15 **D**ico non posse ita Sanchez, Regim. Coninch.
Aliique quoscitat, sequiturque Delugo *disp. 25.*
E de